

MADONAS
NOVADA VĒSTISAtbalsta displeja
iegādi

18. maijā Madonas novada pašvaldības domes sēdē tika skatīts jautājums par finansējuma piešķiršanu Jāņa Simsona Madonas mākslas skolai interaktīva displeja iegādei.

Jāņa Simsona Madonas mākslas skolas direktore Kristīne Šulce vērsusies pašvaldībā ar lūgumu piešķirt finansējumu interaktīva displeja iegādei.

Kristīne Šulce komitejas sēdē skaidroja: — Mākslas skola jau vairākus gadus piedalās šajā VKKF izsludinātajā projektu konkursā. Katru gadu nav paredzams, vai summa tiks piešķirta pilnā apmērā, tā noticis arī šajā gadā. No prasītajiem 5000 eiro, kuros ietilpa arī kamera filmēšanai, tika atbalstīti tikai 1700 eiro un tieši interaktīva displeja iegādei.

Mākslas skolas direktore atklāja, ka šāda displeja cena ir 3570 eiro. Viņai zināms, ka Madonas pilsētas vidusskolai un Madonas Valsts ģimnāzijai šādi displeji ir iegādāti vairāki, teju vai katrā mācību klase ar tādu esot aprīkota.

— Vēlamies mākslas skolā vienu šādu displeju, lai pārklātos pielietojamība. Tādējādi skolēni ne tikai mācītos darboties ar tehnoloģijām vispārīgajās skolās, bet kvalitāte ienāktu arī pie mums, un mēs radošā, mākslinieciskā veidā parādītu gan darbus, gan skolotāji varētu vadīt mācību procesu ar modernām tehnoloģijām, — puda Kristīne Šulce.

Displeja iegāde daļēji atbalstīta VKKF projektu konkursā „Vizuālās mākslas izglītības iestāžu tehniskās bāzes uzlabošana”, trūkstošā summa displeja iegādei ir 1870 eiro. Madonas novada pašvaldības dome vienbalsīgi nolēma piešķirt nepieciešamo finansējumu displeja iegādei no 2021. gada nesadalītajiem budžeta līdzekļiem.

Nodod
bezatlīdzības
lietošanā

Pašvaldības dome šā gada aprīlī nolēma slēgt deleģējuma līgumu ar nodibinājumu „Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Diakonijas centrs” par sociālā atbalsta un rehabilitācijas pakalpojuma sniegšanu Madonas novadā līdz 2022. gada 31. maijam.

Pašvaldības deleģēto funkciju nodrošināšanai nolemis 18. aprīlī ārkārtas sēdē tika nolēms nodot bezatlīdzības lietošanā telpas Parka ielas 6 ēkā Madonā (izņemot 1. stāva telpu, platība 17,2 kvadrātmetri), kur telpu kopējā platība ir 498,8 kvadrātmetri. Telpas ir izremontētas, tās pilnībā ir lietojamas pārvaldes uzdevuma veikšanai un tām nav bojājumu. Tāpat nodibinājuma lietošanā nodota ēkā esošā kustamā manta funkciju veikšanai. Nemot vērā, ka ar nodoto mantu tiks veikts pārvaldes uzdevums, nodibinājumu lemts atbrīvot no komunālo pakalpojumu (elektrība, ūdens un kanalizācija, apkure, sadzīves atkritumi) maksas saistībā ar telpu lietošanu.

LAURA KOVTUNA

Diskusijas ar deputātu kandidātiem

PAŠVALDĪBU
VĒLĒŠANAS

LAURA KOVTUNA

Šajā publikācijā turpinām atspoguļot Madonas novada pašvaldību vēlēšanu sešu sarakstu pārstāvju — deputātu kandidātu — sniegtās atbildes uz laikraksta „Stars” sagatavotajiem un iedzīvotāju uzdotajiem jautājumiem. Diskusija zoom platformā tika rīkota 19. maijā; pirmā atbilžu daļa publicēta 21. maija avīzē, kā arī video formātā saruna ir skatāma *facebook* lapā „Laikraksts Stars”.

— Cik plānojat vai cik, pēc jūsu domām, būtu jābūt priekšsēdētāja vietnieku, izpilddirektoru un to vietnieku amata vietām jaunajā novadā?

Vita Robalte (3. Jaunā konservatīvā partija): — Pašreiz priekšsēdētājam vietnieku pietiktu, kā ir. Izpilddirektoram gan vajadzētu palīgus vairāk vai arī spēcīgus nodaļu vadītājus. Uzskatu, ka maksimāli jāiesaista administratīvā struktūra, lēmumu pieņemšana ir jāmaina. Nevar tikai deputāti savstarpēji vienoties par jaunām idejām. Tām jānāk arī no pagastiem, kopienām, iedzīvotājiem, jauniešiem tai skaitā.

Artūrs Čačka (5. „Latvijas attīstībai”, „Politiskā partija Izugsme”): — Domāju, tas būs pakārtots tam, kādu struktūru izveidos jaunie domes deputāti. Domāju, ka lēmējvarā priekšsēdētājs un divi vietnieki ar savām sfērām, visticamāk, jāsauglabā. Palielinoties novada teritorijai un arī darbu apjomam, nekādi lieli samazināšanas fakti un apjomi jaunajā novadā netiks darīti. Var gadīties, ka mums nākas vēl pielikt klāt kādu amatu, bet tas noteikti nav daudzskaitlīgi.

Ivars Miķelsons (2. Partija „Vienoti Latvijai”): — Piekritīšu, ka struktūra jābūvē no apakšas, tad arī var saprast, cik vajadzīgi šie „uzraugi”, pārvalde un darba darītāji. Nemot vērā, ka apjoms noteikti palielināsies un esošajos trijos novados vismaz šobrīd šī struktūra būs varbūt tāda pati, tikai ar izpildvaru galvgali, nevis ar lēmējvaru. Tur varētu mainīties, ka ir apvienoto pilsētu pagastu pārvalžu vadītājs vai pārvaldnieks. Jautājums, vai viņiem ir kāds vietnieks vai nav, atkarīgs no apjoma, struktūras, iestāžu, iedzīvotāju un platību, kas pakļautas labiekārtošanai, skaita.

Nākamais — izpildvaras augša. Palielinoties apjomam, domāju, ka būtu vajadzīgs izpilddirektors, kurš vienlaicīgi ir arī administrācijas vadītājs, noteikti vajadzētu būt arī diviem vietniekiem. Par lēmējvaru — manuprāt, tā komanda, ko šobrīd Lungeviča kungs izveidojis, ir veiksmīga. Vai nākotnē vajadzīgs vēl kāds vietnieks specifiskās lietās, to noteiks struktūra, bet tā jābūvēt no apakšas.

Zigfrīds Gora (6. Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!”-„Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”): — Piekritīšu tam, ka lēmējvarā varētu būt priekšsēdētājs un divi vietnieki, jo tad visas jomas tiek pārklātas. Runājot par izpildvaru, tiešām jāsaprot, kā jaunais sasaukums veidos struktūru. Dažādus piemērus jau minēja, — ka ir izpilddirektors un viņa vietnieki, ir arī izpilddirektors un nodaļu vadītāji. Viss atkarīgs no tās struktūras, ko šobrīd jaunā novada komanda veido.

Andrejs Čelapīters (1. „Jaunā Vienotība”): — Visu laiku, kopš esmu ievēlēts domē, esmu strādājis

19. maijā rīkojām zoom tikšanos ar sarakstu līderiem. Diskusiju vadīja žurnāliste Laura Kovtuna. AGR VECKALNIŅA foto

ar vienu vietnieku. Kad pašreizējais sasaukums veidoja šo papildu izdevumu posteni budžetam, es biju pret to. Pie tāda darbu apjoma, kāds ir šajā sasaukumā, bija lieki tā darīt. Mūs dzīve droši vien arī spiedīs, tā kā deficīts budžetā ir virs diviem miljoniem, palikt pie tā, ka ir priekšsēdētājs, vietnieks, izpilddirektora komanda, kurā gan iekļauta teritoriālā pārstāvniecība, gan arīdzan stiprināti nodaļu vadītāji. Pēc iespējas mazāk tērēt administratīvos resursus, pēc iespējas vairāk šos resursus virzīt novada dažādām aktivitātēm. Ja pasākumi ir īslaicīgi, tad piesaistīt arī ārpalpojumu — spēcīgus speciālistus, kas šos palpojumu var veikt, un neaizņemt administratīvo izdevumu apjomu.

Agris Lungevičs (4. Politiskā partija „Latvijas Reģionu apvienība”, „Latvijas Zemnieku savienība”): — Mazliet palabošu Čelapītera kungu, viņš pirmajā novada sasaukumā strādāja ar diviem vietniekiem. Pēc tam bija viens vietnieks, un šobrīd — atkal divi. Tā ka modelis, kāds ir tagad, bija arī pirmajā sasaukumā. Politiskā situācija noteiks, bet es redzu divus vietniekus, vai nu teritoriāli, vai pa jomām sadalītus. Izpildvaras modeli šobrīd izstrādājam kopā ar Cesvaines, Ērgļu un Lubānas pašvaldībām. Jaunais sasaukums nolikumu apstiprinās, tajā varēs ieviest arī savas korekcijas. Bet principā ejam uz izpilddirektoru un viņa vietnieku, protams, ar spēcīgām nodaļām un nodaļu vadītājiem.

— Ar kuriem sarakstiem plānojat sadarboties ievēlēšanas gadījumā, vai jūsu sarakstam ir novilkta kādas „sarkanās līnijas”?

Zigfrīds Gora: — „Sarkanās līnijas” nav novilkta, esam atvērti sadarbībai.

Andrejs Čelapīters: — Neesam vilkuši „sarkanās līnijas”, bet teikšu, ka man personīgi būs grūti sadarboties ar atsevišķām personālīgām. Bet par to lems saraksts kopīgi.

Artūrs Čačka: — Domāju, ka šis viss ir diskusiju jautājums, visi mēs esam salīdzinoši labi pazīstami cilvēki cits ar citu. Ja gribēs vienoties, tad vienosies. Galvenais ir attieksmes jautājums. Ja attieksme vienam pret otru pozitīva, diskutēsim un runāsim ar visiem.

Agris Lungevičs: — Mums visiem kopā ir ļoti atbildīgs uzdevums: jaunajā sasaukumā attīstīt Madonas novadu, un ir tikai viens veids, kā to darīt, — strādāt komandā, paņemt labākās idejas, kas ir gan deputātu korpusā, gan speciālistiem. Tikai tā varam attīstīt mūsu teritoriju, tāpēc mēs, protams, sastrādāsimies ar visiem, darīsim visu, kas mūsu spēkos, lai dzīve Madonas novadā iet uz augšu.

Vita Robalte: — Tas ir grūts jautājums. Esmu komandas cilvēks ar piedodošu sirdi. Ir jāprot laikam rūgtumu atstāt un iet uz priekšu. Ar

šo domu es tālāk arī eju.

Ivars Miķelsons: — Saraksts kopumā nekādas „sarkanās līnijas” nav vilcis. Kad būs ievēlēti jaunie deputāti, kopīgi lemsim un domāsim, kā strādāt. Bet tas jau pirmām kārtām būs atkarīgs no vēlēšanu uzvarētāja, no tā, kurš veidos komandu. Tas arī noteiks to, vai mūsu saraksta biedri būs pozīcijā vai nosacītajā opozīcijā. Nemot vērā to, ka tiešām ir daudz izaicinājumu, jo ir pilnīgi jauns veidojums, vilkt kādas līnijas vai teikt „man būs grūti sastrādāties ar vienu vai otru” ir lieki. Nē, „sarkano līniju” nav. Tāpat arī teikšu par personālīgām — nav „sarkano līniju” ne pret vienu.

— Gada sākumā pieņemto pašvaldības budžetu daļa deputātu vērtēja gan optimistiski, gan daļa — kā „bumbu ar laika degli”. Jūsu skatījumā — jomas, kur drīz nākotnē, nākamgad, var nākties budžetu griezt, un kur jūs būtu gatavs to darīt?

Ivars Miķelsons: — Ja *Itelā valdība* atkal centīsies kaut ko *piegriezt*, acimredzot, būs jāizmanto mūsu pašu saimnieciskie resursi, lai gūtu papildu ienākumus. To var rast no racionālas īpašumu apsaimniekošanas, uz ko vienmēr esmu aicinājis. Ir gan meža masīvi, gan īpašumi, kas varbūt šobrīd nav vajadzīgi pašvaldību funkciju nodrošināšanai, kā, piemēram, lauksaimniecības zemes, kuras tiek iznomātas un kuras arī pat netiek iznomātas. Tāpat arī dzīvojamais fonds. Jāskatās, kurās pozīcijās, kādā veidā var piesaistīt līdzekļus. Acimredzot, vēl aktīvāk būs jādarbojas uz Eiropas naudas, kā es mēdzu teikt, *adatas*, izmantojot visas iespējas, kur mūsu līdzfinansējums ir salīdzinoši niecīgs. Nekādā gadījumā neatbalstot Eiropas projektus, kādi bija iepriekš, kad *mētiel šuvām pie pogas klāt* — Eiropas nauda bija ļoti maza, un lielākā daļa — mūsu budžeta nauda. Runājot par *nogriešanu*. Beidzamais, pie kā vajadzētu ķerties, — ja tas nav globāli visas Latvijas, Eiropas mērogā, — tās ir algas. Tās jau tā pašvaldībā ir ļoti pieticīgas, lai kā iedzīvotāji reizēm pārņemtu — „tur jau neko nedara un saņem *baigo algu*”. Gribētu aicināt vienu otru, kas tā izsakās, atnākt pastrādāt, kaut vai uzturēšanas nodaļā, par šiem 700 eiro *uz papīra*. Domāju, privātajā sektorā remontstrādnieks tik maz nesaņem. Vai arī risinājums būs līdzīgs, kā man kā pārvaldes vadītājam pašvaldības vadība savulaik teica: „Tev ir desmit dažādas prioritātes, lūdzu, izvēlies vienu, ko varēsim atbalstīt.” Neatceros precīzu gadu, bet pagastu pārvaldes bija pieprasījušas investīciju projektam virs 2 miljoniem, toreiz, ja atmiņa neviļ, pat 200 tūkstošus uz visām pārvaldēm nepiešķīra. Kaut kā jau izdzīvojām. Nu tāpat būs jāskatās pa pozīcijām, kuras prioritātes realizēt. (Turpinājums 5. lappusē)

LATVIJĀ

Skolēnu pārtikas
paciņās dominē
citizemju
produkcija

Latvijā nepieciešams palielināt Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) kapacitāti pašvaldību iepirkumu kontrolei, atzīmēja Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijā (LLKA).

Tas nepieciešams, lai novērstu tirgus kropļošanu gadījumos, kad izsludinātā iepirkumā pretendents apliecina spēju piegādāt Latvijā ražotu produkciju, taču faktiski līguma izpildē piegādā lētāko Polijas vai Lietuvas precis. Tādi gadījumi manīti, LLKA un Latvijas Pašvaldību savienībai (LPS) apkopojot kooperatīvo sabiedrību pieredzi, piedaloties pašvaldību vai to iestāžu izsludinātos publiskajos iepirkumos par pārtikas piegādi.

LLKA pārstāvji norādīja, ka minētās situācijas veidojas tādēļ, ka piegādātāji nejut kontrolē vai pārbaudes neizbēgamību, kā arī šādu praksi veicina tas, ka pasūtītāji valsts un pašvaldību sektorā nenodrošina kontroli un auditus tādā apmērā, lai piegādātājam tiktu pieprasīti apliecinājumi par piegādātās preces izcelsmi katrā piegādes reizē.

Asociācijas valdes loceklis Edgars Brakše puda, ka nereti sabiedrībai kampaņveidīgi tiek atgādināts, ka Latvijas ekonomikas galvenais sildīšanas faktors ir vietējās saražotās produkcijas iegāde, lai arī ne vienmēr tā ir lētāka par citās zemēs saražoto, tomēr maksimāli būtu uz to jātiecas.

„Visas situācijas izēmējās „Covid-19” izsludināto ārkārtas apstākļu laikā, kad skolēnu pārtikas paciņās dominēja lētākā citizemju produkcija. Protams, visu nosaka budžets, taču, ja vēlamies, lai Latvijas sabiedrība kopumā sekotu labajiem piemēriem, tos vajadzētu sākt darīt vispirms pašvaldībām un to iestādēm ar publisko iepirkumu palīdzību,” uzsvēra E. Brakše.

Praksē ir daudz gadījumu, kad gada laikā Latvijas slimnīcu, skolu, bērnudārzu, pansionātu un citu iestāžu ēdienreizēs Latvijā ražoti augļi un dārzeņi nav sastopami, lai gan publiskā iepirkuma dokumentos tiem norādīta vietēja izcelsme.

Tāpat Brakše uzsvēra — tā kā iepirkumiem neseko pārbaudes par augļu un dārzeņu izcelsmi, piegādātāji to izmanto, tādējādi aprāpējot daudzus iesaistītos. „Skumjākais, ka visi šo situāciju zina, bet izliekas nemanām. Un cikls sākas no gala un turpinās,” atzina LLKA valdes loceklis.

Pasūtītājs nonāk neapskaužamā situācijā, kad konstatē piegādātās preces neatbilstību, jo produkts ir nepieciešams ēdienreizes nodrošināšanai un atteikties no piegādes nozīmē nenodrošināt noteikto ēdienkarti.

„Tāpēc ir svarīgi, lai ar šo produktu neatbilstošas izcelsmes problēmu cīnītos ne tikai atsevišķi pasūtītāji, bet valsts kopumā,” uzsvēra savienības padomniece iepirkumu jautājumos.

Dzīlna norādīja, ka Latvija kompetentā iestāde par šiem jautājumiem ir PVD, kas jau isteno principu „kontrolē no lauka līdz galdam”, taču būtu jāpalielina tā kapacitāte.

LETA